

Pozměňovací návrh

k vládnímu návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

(sněmovní tisk 611/0)

předkládá: Mgr. Nina Nováková

1. V části první, čl. I. dosavadní bod 5. se zrušuje.

Následující body se přečísľují.

2. V části první, čl. I. dosavadní body 10., 11. a 12. se zrušují.

Následující body se přečísľují.

3. V části první, čl. I. dosavadní bod 17. se zrušuje.

Následující body se přečísľují.

4. V části první, čl. I. dosavadní bod 50. nově zní:

„50. V § 165 odst. 2 písmeno k) nově zní:

„k) povolení a ukončení individuálního vzdělávání žáka podle § 41.““.

5. V části první, čl. I. dosavadní bod 59. nově zní:

„59. § 182a zní:

„§ 182a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) jako zákonný zástupce

1. nepřihlásí dítě k zápisu k povinné školní docházce podle § 36 odst. 4,

2. zanedbává péči o povinnou školní docházku žáka,

b) jako osoba, která přišla do styku s informacemi veřejně nepřístupnými, poruší povinnost mlčenlivosti o informacích veřejně nepřístupných podle § 80b odst. 4, nebo

c) jako osoba odpovědná za přijetí nebo splnění opatření k odstranění nedostatků zjištěných při inspekční činnosti podle § 174 odst. 2 písm. b), c) a d) ve lhůtě stanovené Českou školní inspekcí tato opatření nepřijme nebo je nesplní.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu až do 5 000 Kč. Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu až do 500 000 Kč. Za přestupek podle

odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu až do 50 000 Kč.

(3) Přestupky podle odstavce 1 písm. b) v prvním stupni projednává ministerstvo.

(4) Přestupky podle odstavce 1 písm. c) v prvním stupni projednává Česká školní inspekce. Pokuty za tyto přestupky vybírá a vymáhá Česká školní inspekce.“.

V návaznosti na navrhované úpravy bude následně upraven v části třetí dosavadní čl. IV - ÚČINNOST.

Odůvodnění:

Pozměňovací návrh vychází z povinnosti rodičů zajistit vzdělávání svých dětí a zároveň z Ústavou garantovaných práv o tomto vzdělávání rozhodovat. Jediným praktickým omezením rodičovských práv je povinná školní docházka, která je zákonem určena na devět let, počínaje školním rokem, který začíná po dosažení šesti let věku dítěte.

Právo na předškolní vzdělávání, které je aktuálně zaručeno poslední rok před nástupem do základní školy a je v praxi garantováno obcí, kde má dítě trvalý pobyt, považujeme za prospěšnou službu státu vůči rodině. Rovněž považujeme za pozitivní záměr posunout hranici státem garantovaného předškolního vzdělávání na čtyři, případně tři roky věku dítěte.

Povinné předškolní vzdělávání považujeme za porušení práv rodičů a za negativní zásah do života rodiny. Podstatným důvodem je také skutečnost, že novela zákona zakrývá faktické prodloužení povinné školní docházky na dobu deseti let pojmem povinné předškolní vzdělávání, které ovšem do pravomoci státu nepatří. Naše vzdělávací soustava není postavena na bázi povinného vzdělávání, ale povinné školní docházky.

Proto navrhuje zachovat ve školském zákoně všechno, co garantuje rodinám právo na předškolní vzdělávání dětí a vypustit vše, co mění toto právo na povinnost.

V Praze 8. 2. 2016